

m'agradava, em deya moltes
coses, però no'm va sortir
més que una impressió un
esboc, enfi lo que ja saben.
Era poqueta cosa y me'm
vaig tornar a Paris ab la
"Montanya" a la butxaca, ab
una modestia digna de
lleonesa. A qui vaig donar la
mala pensada d'ensenyar
la a un company que's
va entusiasmar y em va
dir que no era home si
no l'emialta al concurs.
M vaig tenir la debilitat
del seguir el mal consell,
sense previndre les conse-
quencies. Francament
no'm pensava que la
meva... (aplica el nom que
volguis) produís la més
petita discussió en "el Seno"

Paris 20-4-05

Estimat amic:

Domo dels oficis de S.

Sulpice, avn, dit siga de pas,
he anyerat de ferre S. Felip
Meri, y em dedico a con-
tar com se mereix la seva
grata, etc etc.

Primera ment deu molta
raó en queixarte - ho fés en
dones massa discrets - del
meu silenci. Però et faig as-
saber que, menys filosof que
may, he passat uns dies
d'una muerria y un males-
tar irresistibles - deu ser allò
de la primavera, del meu a-
preciable germà - y estic se-
gur que si t'haguessis escrit
hoquera deixat escapar des-
tesses massa gressas.

Tranquilisat, que l' spleen
ja ha anat passant, fins que
hem a embestir, y l' ha
acabat de desterrar la lectura
de la seva grata etc. etc, quina
primera impressio va ser
de la més irrespectuosa hi-
laritat. Tot seguit passa-
ren per ma imaginació
una serie de escenes alta-
ment còmicas: la rebuda y
primera llegida de "Montanya
amunt", En Lluís: D' ha ter-
nat boig, En Sijol (dogmàtica-
ment) Tunesas conseqüencies
etc etc. Sobre: ja està llest.

R. D. P. Amen. Després veya
en Sabanyach, verli gratia, exa-
minant la meua (!) obra (?).
Després la discussió del jurat
en sessió magna: Tot po-
santme com un drap brut,

en Lluís defensantme regament.
Aixó em va embestir, perquè
recordantme de que "l' amer
sega", vaig veure palera-
ment que m' Lluís m' esti-
ma. Ja ho sabia però no m'
pensava que arribés fins a
tal punt. Perquè, franca-
ment, aixó de sempre llan-
sas en favor de las mevas...
nusticitats, que dius de ab-
maliciós enfemisme!

Doncs, si senyor "Mon-
tanyas etc", sont à moi,
y en quatre nits se m'
farà l' historia.

Contrariament à las a-
pariencias las vaig crear à
Barcelona, aquells dias que
hi vaig ser. Naturalment
que al escriurelas tenia en
vista el Concurs. La poesia

y el tó extravagant d'aquesta carta, pero es que encare no he pogut pendre la cosa en serio.

Acabo per aont diria q. haber comencat, y es felicitante de tot cor, pel premi, per més que ja vaig ferho verbalment per endavant. Aixó si que era una cosa indiscutible.

En Civil té dos premis de cançons. Jo li vaig dur el fallo de la Ven. y d'alegria va fer un bot que va tocar al celoraso.

Aden. Deb una aleracada (que pots aixamplar per sobre aont vulguis) del teu amic:

Vicent M.
autor discutit

P.D.

Al Mestre que prengui aquesta per seva, canviant els tu per vosté.

de la comissió dictaminadora (uf!) y seria el bon seny de judicarla massa petita pera ser digna d'un primer premi.

Estic, doncs, molt satisfet de haver guanyat el premi, moralment: ja sempre m'hi pensat que, moralment,estic free à free de Bach, Beeth. y demás genis que en el mundo han tido.

Per altra part, quin conflicte si las manias de'n Lluís arriuan a prevaldre! no tinc reina de la festa!

Passim al capitol d'extranyeses. Si, home, que he fet un grà massa: dos grans, tres, els que vulguis. Comti,

empro', que ho he fet conscient
ment. Però, com tu, que
aquella rusticitat es esgarri-
fosa, y el seu consell de nyetil
est molt just, però no 'l se-
guiré fins que me'n surti
de l'atmosfera de Paris. Si
conexessis lo que fan els meus
companyes, trobarias lo meu
d'una ignescencia! No tens
idea dels horrors que arriban
à escriure! Però estigas segur
que veig y comprenc els fines-
sos camins que segueix la
música, y si de moment
et sembla que la corrent
m'emporta, espero, ab
l'ajuda de Déu, ser més
fort que ella o sinó deixar
prou videri pera "cortar-me
la coleta" y anar-me'n a plan

tar cols.

Protesto del qualificatiu
de debuysisme: quan vaig
escriure les criminals
montanyas, encare no
coneixia S'ellias et Mili-
sande.

Gracias per allò de la
frase felicissima, que'm
dius per compensació: jo
no m'és de dirte que'l seu
autor es un infeliç, en el
sentit més ridícul de la
paraula.

Y, creyeme, no ho contes,
que no s'ho val la pena;
jo no m'en ofendré, y en
canvi en Sabanyach o en
Borràs de R. es podrian
ferir.

Dispensa la llargaria

